

BRASSÓI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKINT KÉTSZER: SZERDÁN és SZOMBATON.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve: 1 évre . . . . . 4 frt — kr. Félévre . . . . . 2 " — " Negyedévre . . . . . 1 " — " Február—júniusig . . . . . 1 " 70 " Külföldre egész évre 15 frank.</p>	<p>SZERKESZTŐSÉG: Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hol a szerkesztő naponként d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig található. Ide intézendők a lap szellemi részét illető közlemények. Kéziratok vissza nem adatnak.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Alexi könyvnyomdája, Brassó, Hirscher-utca 4. sz., hová az előfizetési pénzek és hirdetések, valamint ezek díjai bérmentve küldendők. Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.</p>	<p>HIRDETÉSEK DÍJA: 4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nyílttéri közlemény sora 10 kr.</p>
---	--	--	--

Mi lesz a vármegyével?

A kormány végre betérjett a képviselőházban azt a törvényjavaslatot, mely kimondja, hogy vége, csakugyan vége a vármegyének! Kimondták fölötté az ítéletet s nem sokára ütni fog számára is az utolsó óra.

„A közigazgatás és az önkormányzat rendezéséről a vármegyékben“ című törvényjavaslat a legjelentékenyebb, melylyel a büntető-törvény óta a magyar parlament és közvélemény foglalkozik. Előttünk fekszik a hatalmas reform az ő 281 szakaszával, melyet szűk terünkhez képest csak főbb pontjaiban ismertethetünk. De nem az egyes szakaszok iránt mutatkozott oly régóta az a lázas érdeklődés, hanem a legnagyobb, legfontosabb kérdés, mely ezer meg ezer ajkról hangzik fel, az: mi lesz a vármegyével és mennyire terjed az államosítás?

Nos hát, a ki tudni akarja: a régi vármegyének meg van adva a kegyeleműfés! Minden tisztviselői állás, kezdve a főispánnal, egészen a körjegyzőig, a kormány kezébe van adva s a választási elv le van szorítva azokra a régiókra, hol a „választás“ szó csaknem neveltségessé válik.

A törvényjavaslatnak nagy, igazi reformozzata kétségtelenül az az elv, hogy minden tisztviselői állást kinevezés útján töltenek be. Ő felsége a király nevezi ki a főispánt, alispánt, árvaszéki elnököt, a pénzügyigazgatót és tanfelügyelőt. A belügyminiszter nevezi ki a politikai közigazgatás többi tisztviselőit a jogtanácsostól kezdve a körjegyzőig. A pénzügyminiszter, kultuszminiszter és földmívelési miniszter nevezi ki a maga szakközvegeit s a legkisebb állásokat az összes irodai személyzettel együtt a főispán tölti be.

A reform-intézkedések másik nagy csoportját új állások rendszerezése és a hatáskörök megszabása képezi. A pénzügyigazgatás maga is bele van illesztve a vármegye keretébe, úgy a tanfelügyelő állása is. Új ember a jogtanácsos, ki a főjegyző előtt áll; új a gazdasági felügyelő és a járási gyám.

S mindezek állami tisztviselők, állami véglegességgel, állami nyugdíjjal és pragmatikus szolgálattal alárendeltséggel. Meg van mondva, kinek a „főnöke“ a főispán, kié az alispán, kié a pénzügyigazgató, árvaszéki elnök és szolgabíró. Meg van állapítva a felügyelés kötelessége minden vonalon s meg van állapítva, hogy a pénzügyi kezelésnél előforduló károkat, ha a sikasztónak vagyona nincs, nem a nagyharang fogja fizetni, hanem az, a kinek a felügyelet és ellenőrzés kötelességében állott. Különben a pénzek nagyobb biztonság okáért nem az önkormányzati kasszában, hanem az állam adópenztáraiban fognak kezeltetni. De ki van mondva az is, hogy az államosított tisztviselők ugyanazon fegyelmi szabályok alatt maradnak, melyek eddig a vármegyékre nézve fennállottak.

A főispán állásának kérdése úgy van megoldva, hogy ő az összkormányt képviseli az adminisztrációban s fegyelmi hatósága a minisztertanács. Állása tehát méltóság marad, de csak egyik részen. A másik részen „főnök“ lesz, a kinek messzemenő felügyeleti, ellenőrzési, utasítási, fegyelmi, fölterjesztési, tiltakozási és felfüggesztési jogai vannak. Az alispánnal szemben is csak annyi korlátozást követve, hogy annak intézkedéseit felfüggesztés mellett a belügyminiszter elé lehet vinnie. Egy késő sugár az egykori alispáni hatalomból s ez is alig több már egy röpke visszaemlékezésnél.

Az alispán ezentúl olyan úr lesz, a kinek sokat kell dolgoznia s ez nehezére fog neki esni, kivált eleintén. Nagy hatáskört kap, de sok munkával és még több felelősséggel. Ő lesz az a személy is, a ki az állami adminisztrációt közvetíti a törvényhatósággal.

Mert a vármegyei törvényhatóság azért megmarad. A tisztviselők valamennyien az állam alkalmazottjai lesznek, de a törvényhatósági bizottság a régi formák szerint fog megalkulni. Fele virilista lesz, fele választott képviselő. Nagyban és egészben úgy, mint eddig is. Csak hogy elveszti az adminisztratív ügyekben való határozási és felülbírási jogait. Amde sok megmarad neki: a politikai diszkusszió

régi joga; a petíció; remonstráció; ellenőrzés; belügyeiben a statutum-alkotás; alapok kezelése; törzsvagyona kezelése; tanintézetek tartása; közgazdasági érdekek ápolása; helyi-erdekű vasutak létesítése stb. Száz tér, a hol a tisztos polgári ambíció nemes és hasznos dolgot tehet. S hogy tehessen, még 5%-ig menő pótdát is vehet ki.

A hol a vármegye székhelye törvényhatósági városban van, egy és ugyanazon ember kivételesen a városi és vármegyei bizottság tagja is lehet. A „kétszeresen számított“ intelligens virilisták köre pedig kiterjesztést nyer.

Megmarad a közigazgatási bizottság is, e sajátos intézmény. A „főnökök“ fognak benne ülni 12 választott önkormányzati emberrel. Most négy osztályra fog oszlani: közigazgatási, adóügyi, közgazdasági és egy bírósági osztályra, azonkívül egy fegyelmi választmányra is. Az ügyek adminisztratív intézése voltaképpen ezekben a quasi tanácsulésekben történik a választott autonóm elemek bevonása mellett. Azonkívül a nagyobb ügyek a bizottság plenumában rendeztetnek el, a hol egy általános adminisztratív felügyelet van rendszeresítve.

Megmarad továbbá a vármegye központi választmánya is az autonóm ügyekben, a melyek ellátására különben az autonóm törvényhatósági bizottság szakbizottságokat is küldhet ki.

Végül a járásokban, ott a hol a megye 3000 négyszögkilométernél nagyobb, a szolgabíró (főszolgabíró) mellett járási tanácsok létesíthetők, a melyek a községek fölött nagy jogokat gyakorolnak s egy vagy két járás, esetleg rendezett tanácsú város minden gazdasági, művelődési, forgalmi, egészségi és jótékonyági érdekeit magukhoz ölelhetik.

Ez a reform futólagos képe. A részleteket maga a törvényjavaslat szövege nyújtja.

A ki komoly és figyelmes szemmel végig megy rajta, azt a benyomást fogja érezni lelkében, hogy a reform rendkívül terjedelmes s szinte szédületes mennyiségű bizottságokkal és testületekkel dolgozik. A régi szervezet ki-

TÁRCZA.

Eljegyzés gyertyafénynél.

— Humoreszk. —

Irtá: Dr. Mártonffy Imre.

Dr. Flastrom Barnabás egyetemi professzor lakásán nagy társaság gyűlt egybe. A társalgás igen vígan folyt. Ehhez az anyagot egy szenzációs esemény szolgáltatotta, melyet bármiként is igyekezett a házigazda más irányba terelni, hasztalan volt minden fáradozása. Néhány nappal ezelőtt a „Pannonia“ szállodában véres szerelmi dráma folyt le. Hősei egy fiatal színész és egy jó családból való leányka voltak. A leány szülei nem adták beleegyezésüket a kötetlen frigyhez — bizonyára kicsinyelték a szegény színészt — és ezek „a halálban kerestek menedéket és ott egyesültek.“ A kettős öngyilkosság híre bejárta a fővárosi lapokat és az érzékeny kedélyű egyéneket kellemes izgatottságban tartá.

Flastrom dr. szalonjában is akadtak néhányan, kik ez eseményt szőnyegre hozták, azt remélvén, hogy ezzel szerfölött érdekessé teszik a társalgást. Sőt többen azt a mindennapi kérdést vetették fel: „vajjon megvan-e állapítva az öngyilkosság?“

Egy fiatal tanár, ki világbüleséget affectáló vízszínű szemekre vastag csipetűt vágott, igen „szellemes“ következtetésekkel bizonyítgató a könnyen-hívő hölgyeknek, hogy csak az igaz szerelem képes ily szilárd elhatározásra. Majd egy nyugalmazott százados, kinek arcáról a tapasztalatlanság és együgyű-

ség voltleolvasható, hatalmas bajuszát megsodorva, bizonyítgató, hogy „ostoba elhatározás az, ha valaki agyonlövi magát.“

E szó: „agyonlőni“, végzetes hatással volt a gyöngébb női idegzetekre, s hogy a társalgás nagyon morder irányba ne terelődjék, dr. Piluláné megragadta az alkalmat, hogy kockáztasson egy észrevételt. Megbocsáthatlan bűnnek tartá, ha a szülők leányuk akaratát nem teljesítik. Minden anya kötelességének ismerje azt, hogy leányának óhaja teljesedjék s boldogságát előmozdítsa; csodálatos mégis, hogy inkább adják olyan férfiúhoz, ki gazdag és magas rangú — szerelem nélkül, mint olyan szegény ördöghöz, (mint p. o. a színész volt), kinek boldogságán kívül egyebe sincs — tiszta szerelemmel.

— Ha ma az ön gyermekem ezt mondaná: „Mama, én egy szegény ifjút szeretek!“ — bár szívem vérzeni fog, de mégis azt felelem neki: „Gyermekem, a nő rendeltetése, hogy férjhez menjen és pedig ahhoz, kit szíve választott ki; egyebet nem mondhatok, mint hogy áldásom reátok!“

Az anya mellett ülő „gyermek“ gyönyörű jelensége, divatos hajfodrozattal, ki naiv mozdulatával elárulta titkos óhaját s érezte, hogy a „mama“ valami „furesát“ mondott. Fejcskáját lecsüggeszté és egy kigyóalakú gyűrűvel játszadozott, mely karcsú ujjára volt fűzve.

A „mama“ eltalálta leánya titkos óhaját s a társaság is tudta, hogy a gyermek még nem választott és talán valami „jelentéktelen“ férfiúnak adja kezét. Dr. Piluláné az egyetemi tanárnak távoli rokona volt s leányával csak azért jött a fővárosba, hogy Ernesz-

tint „bevezesse a világba“, a mint nem egyszer megjegyzé.

Oh, a sorsnak keserű ironiája! Miközben a vidéken a rokonság köréből akadt volna egy, ki leánya kezéért esedezett, azt elszalasztotta. Egyrészt mivel magasabb parthiet szemelt ki, másrészt nem akart még anyós lenni. Hisz ő is még fiatalnak képzelte magát! Özvegy asszony még mindig csinálhat egy második „szerencsét“.

— Nem szabad ily messze mennie, asszonyom! — mondá dr. Flastrom — mutatva a társaság előtt, hogy az amúgy is homályos rokonsági fokozat más bizalmasabb titulust nem érdemel. A leány szíve, ha választani akar, tizenhét éves korában (Ern osztin még mélyebbre sülyeszté fejcskáját, miközben anyja hirtelen kiszámította, hogy leányának éveiből még 7 hiányzik) megdobbanhat és férjhez mehet s nem kell törődni rang- és móddal. Ugy van bizony, — folytatá dr. Flastrom páthosszal — a szülőknek nem kelene beleavatkozniok leányuk szívbéli ügyeibe; ha jön a legelső virgoncz ifjú, kibe szerelmes lesz és elveszi reménységünket, büszkeségünket: habozás nélkül oda kell adnunk.

— Kegyed atyja nagyon szigorú ember! — jegyzé meg egy fiatal hadnagy az asztal végén, csinos szomszédnőjéhez fordulva. A megszólított gyönyörű leány volt, világos szőke hajjal. Szép, görög orra, a Flastrom család hagyománya és virágzásban lévő üde piros arca még emelték szépségét s végzetlen bájút kölcsönöztek egész lényének.

Igen. — viszonzá a professzor leánya, a nélkül, hogy felpillantott volna, miközben bájos ujjacskaival

mélése, átalakítása s itt-ott (mint a közigazgatási bizottságnál is) széttördelése rendkívül sok embert és időt igényel arra, hogy a nagy gép kellőleg funkcionáljon.

De nem ítélünk a javaslat fölött, mert egy ily nagyszabású, szervesen átgondolt művet hirtelenben megítélni nem lehet. E törvényjavaslatért felelős az a kormány, mely azt készítette. Ha és miben jó, övé a dicsőség; ha és a miben rossz, őt terheli a vád, hogy nem fogta fel a reform eszméjét az ország és a közjó, a rend és szabadság magas szempontjából.

Hadd lássuk, hogy fogadja azt és minő ítéletet mond reá az országgyűlés.

Belföld.

A főrendiházban a kisdédóvásról szóló törvényjavaslat tárgyalása, úgy látszik, nem fog olyan simán lefolyni, mint azt eleinte hitték. Zichy Nándor gróf és a vele harmonizáló erősen izgatnak ellene s a szerb és román püspökök szintén a javaslat ellen foglalnak állást, de a magyar katolikusok nem fognak az agitáció eszközeinek beállni. A kisdédóvási törvényjavaslat tárgyalása márcz. 10-én megkezdődött.

A képviselőház márcz. 7-iki ülésében Szapáry Gyula gr. miniszterelnök előterjesztette a közigazgatás reformjára vonatkozó törvényjavaslatot, kérve, hogy azt a ház a közigazgatási bizottsághoz utasítsa előzetes tárgyalás végett. Holló Lajos utalva a törvényjavaslat fontosságára, azt indítványozza, hogy a törvényjavaslat küldessék meg a törvényhatóságoknak s a bizottság annak tárgyalását május 1-éig ne kezdje meg. Csanády Sándor és Kun Miklós pártolták ez indítványt. Szapáry gr. az indítvány mellőzését kérte, minthogy addig, míg a törvényjavaslat a házban tárgyalatni fog, a közvéleménynek elég ideje lesz a nyilatkozásra. Helfy Ignác Holló indítványa mellett emelt szót s Perczel Miklós szintén pártolta, míg Asbóth János és Domahidy István ellene nyilatkoztak. A mérsékelt ellenzék a kérdéssel szemben teljesen passzív viselte magát. A ház többsége elvetette Holló indítványát és a törvényjavaslatot a közigazg. bizottsághoz utasította.

A magyar pénzügyminiszterium pénztári készletei oly nagyok, mint eddig még soha és körülbelül 70—80 millió forintba becsülük. E nagy összeg tekintélyes részét, körülbelül 21 milliót, a pénzügyminiszter budapesti bankoknál helyezte el. Egy tekintélyes összegért (néhány 20, mások 40 millióra teszik) aranyat vásárolt Wekerle. Az állami pénzügyek e kedvező állása ismét előtérbe hozta a konverzió kérdését, de ez idő szerint még nem gondolnak erre a magyar pénzügyminiszteriumban, a mint hogy közel jövőben semmiféle pénzügyi operációra sem készülnek.

egy fogpiszkáló-szálat szétdarabolt — de máskülönbön jószívű a papa.

Más figyelmes szemlélőnek — nem mint a hadnagyok — nem kerülte volna el figyelmét, hogy e sajtóságos s lehet, hogy öntudatlanul kiejtett szónak más értelme is van. Olga még valamit mondani akart, de látta, hogy a „kegyetlen“ ember nem is törődik vele. Szép arcát elfutotta a bájos pir, a mely igen kedvessé tette őt.

A házasságról szóló társalgás, hol annyi „lányos mama“ van együtt, mindig élénk pártfogásban szokott részesülni. Ugy volt most is s csakis egy türelmetlen agglagénynak volt tulajdonítható, hogy kettészakadt az élénk eszmecsere fonala, ki jeles zenész lévén, zongorához ült és játszani kezdett. Mindenki a másik szalonba sietett.

Az estély igen kedélyesen ment végbe és a tánczosok soká lejtették a zongoraművész szébbnél-szebb keringőit.

Végre oszolni kezdtek és lassan kiürült a terem. Egy vén kisasszony maradt még hátra, ki „toilet“-jével látszott késmi. A hadnagy lovagiasan ajánlta fel szolgálatát és hajlandó volt a hölgyet hazakísérni.

A belváros felé közeledve, a hadnagy ijedten kapott baloldalához, hol azt a megrendítő fölfedezést tette, hogy kardját ott felejtette.

Elnyomta bosszus felkiáltását, aztán attól tartott, hogy a legközelebbi lámpánál észreveheti bárki a kard hiányát, — mily borzasztó felsülés lesz ez! mit szól hozzá kísértője? Vagy még valószínűbb, hogy egy éleslátású feljebbvalóval jön össze. Hajmeresztő!

(Vége következik.)

Külföld.

Az osztrák választások eddigi eredménye után itélve, a pártok állása következő: első helyen állnak a liberálisok, utánuk az antiszemiták és klérikalosok, aztán az ifjú-csehek, majd a lengyelek, a feudálisok, a szlovének, a ruthének s végül a német nemzeti-ségiiek. Ez bizony elég tarka!

Az új román kormány élete igen rövid volt, mert midőn a Florescu-kabinet márcz. 5-én magát mindkét kamarában bemutatva, azon nyilatkozatot tette, hogy a külpolitikát illetőleg az eddigi irányt fogja követni, a képviselőházban élénk vita fejlett ki s végül 77 szavazattal 69 ellenében bizalmatlanságot szavaztak a kormánynak. Az egy napos kabinet tehát megbukott. A király, ki az ápril 20-án tartandó jubileumra való tekintettel sem a szenátust, sem a képviselőházat nem akarta felosztatni, — valószínűleg ez utóbbira szánja el magát.

Szerbiában a királyság kikiáltásának tünnetét méltó fényvel ülték meg, melyen Milán király is jelen volt, ki a hadsereg nevében mondott beszédet s biztosította uralkodó fiát a sereg szeretetéről és hűségéről, kijelentve, hogy annak minden embere bármely pillanatban kész vérét ontani a hazáért és királyért. — Nagy szenzációzt kelt mindenfelé Garasanin, Szerbia volt miniszterelnökének levele, melyet Milánnak válaszul küldött s melyben a Knityanin Léná és Markovics Jelena meggyilkolásában neki imputált bűnrészséget a volt királyra hárítja vissza. A nyilvánosan közzétett leleplezések méltó megdöbbenést keltek.

Román lapszemle.

Valahára közlőni kezdette a „Gazeta“ a bukaresti Liga vagy román egyetemi tanulók emlékiratát. Mikor érjük végét ennek a regénynek (mert történelmek, azokból, miket eddig közölt, nem mondhatjuk) bajos, lenne megmondani. Az eddigi közleményből kettőt tanultunk. Egyik az, hogy a román fiatalok Hásdeutól tanulták Muntenia, Moldova és a muma, azaz Erdély történetét. Másik az, hogy rettenetes ügyesen tudják eltorzítani a Duna-fejedelemségek és a muma az (anya) történetét. A bukaresti román egyetem tanulói mumának, még pedig ő s mumának nevezik Erdélyt. Tehát a volt Erdély az összes románok édes anyja. Nem rossz az ízlésük. De ha már a volt Erdély az ő édes anyjuk, mi nekik akkor Románia? Apjuk-e vagy nagyapjuk? Erről hallgatnak. Történelmi fordításokról most még hallgatunk. Látni akarjuk előbb az egész emlékiratot, a mely most egyelőre két nyelven jelent meg, t. i. románul és valószínűleg francia nyelven. Ezt azonban nem jelzi a „Gazeta.“

Van a „Gazeta“ vasárnap 44-ik számában egy dörögdelmes vezércikk, azokról a román népgyűlésekről, melyeket az óvoda-törvény ellen több helyen tartottak. Azzal van eltelve, hogy a náció ellenségei (dusmani) most már láthatják, hogy a nép a nadragosokkal tart. „Ebből meg azt tanulhatjuk meg, hogy a román parasztot nem lehet többé senkinek üres szavakkal megcsalni“ — Így hiszi a „Gazeta“. Pedig éppen üres szavakkal csalták meg éppen a nadragosok, mert azok az érvek, melyeket az óvodák ellen hangoztattak, legtöbbször üres szók voltak. Így pl., hogy a román pórú jobb gondját viseli gyermekének, mint az óvoda. Ezzel bizony ma már csak a nép leg tudatlanabb részét lehet megcsalni. Azt is felhozták, hogy az óvoda veszélyezteteti a vallás-erkölcsi életet. Ilyet meg az állíthat, csakis az állít, ki ki óvodába soha be nem tette a lábát; mert a ki figyelemmel kíséri valamely óvodát, annak arcába szoknek a vér, ha száján illet merne kibocsátani.

Hát ahhoz mit mondjunk, hogy az óvoda veszélyeztetel a náció nyelvét? Ez megint csak olyan állítás, melyről elmondhatjuk, hogy a tudatlanokat megcsalja, az okos ember leneveti.

A gyermek 3—6 éves korában jár évente 10 és három év alatt 30 hónapig óvodába ott, a hol rendes óvoda lesz. A hol pedig csak menhely vagy nyári óvoda, ott három év alatt 12 hónapig óvodába jár, 24 hónapig pedig otthon van a szülei körben. Az óvónak az állam nyelvén kívül tudni kell a nép nyelvét, tehát a román óvodában a román. Ezen kezd a gyermekekkel a gyógyogést s csak azután próbálgat velők magyarul is egyet-mást megértetni. Így állván a dolog, képzelné sem lehet azt, hogy a 3—6 éves román gyermek 30 hónap alatt teljesen elfelejtse az anyanyelvet és teljesen megtanuljon magyarul, holott a rendes óvodai idő alatt is 6 hónapig teljesen otthon marad és a 30 hónap alatt is az ünnepek és vasárnapokon, továbbá este 4 órától másnap 8 óráig a szülei házában tartózkodik.

Nagyon jól tudják azt a román irástudók, éppen úgy mint mi, és mégis azzal íjesztik a nép tudatlanabb részét, hogy az óvoda veszélyezteteti a náció

nyelvét. Ha nem veszélyeztetete evszázadokon a náció nyelvét a szláv nyelv, melyen templomaikban imádkoztak úgy nálunk, mint Muntenia és Moldovában: az óvoda bizonyos, hogy nem fogja veszélyeztetni, sőt még erősíteni.

Nevezetes abban a sok hűhóban az, hogy nem találkozott széles e hazában egyetlen egy irástudó román, a ki az óvoda hasznáról csak egy árva szóval megemlékezett volna. Ezt azonban meg tudjuk fejteni. Nem volt alkalmuk az óvodával megismerkedni. Fogalmuk sincs felőle, csak rémképeket alkottak maguknak erről a leghumánusabb intézményről, csak magyárosító gyárnak képzelik s ezen felül nem bírtak emelkedni.

Van egy ellenvetésük, a melyben igazok van és ez, hogy az óvoda újabb terheket ró a népre. Ez igaz, de van-e a világon olyan nevelőintézet, a mely pénzbe ne kerülne? Jól tudjuk, hogy az óvodák szaporodásának a szegénység, a pénzhányi lesz legnagyobb akadálya széles e hazában. Ez azonban nem az óvoda bűne. Közös baja minden iskolának, hogy annak fentartása fejlesztése, sok pénzbe kerül. De nem kerül-e pénzbe a népek és sertés és borjucorda fenntartása? Lám, ezek ellen még sem izgatják az irástudók a népet, csakis az óvoda ellen, mely minden szülőnek legdrágább kincsét, gyermekeit veszi gondjaiba. És ezek az urak még azt hiszik, hogy a nép érdekei védelmére keltek síkra. Seracu popa! Czenkalji.

Ipari raktárszövetkezet.

A kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr ő nagyméltósága a brassói kereskedelmi és iparkamarát megbízta, Brassóban egy ipari raktárszövetkezet alakítását foganatba venni, hogy ily módon a kisipar helyzetén lehetőleg segítsék.

Ezen raktárszövetkezetnek feladata lényegében a következő lesz: A szövetkezet, a mely az érdekeltektől fog állani, a tagok részéről előállított, piaczképes árukat beraktározásra átveszi, arra kívánatra egy becsülő bizottság részéről megállapított értékének 2/3 részéig lehetőleg olcsón kamatozandó előleget nyújt és a beraktározott áruknak a bel- és külföldön leendő értékesítéséről gondoskodik. Azonkívül a szövetkezet törekedni fog, a tagok részére úgy a belföldön, mint a külföldön is megrendeléseket és megbízásokat szerezni és szállításoknál a szövetkezet tagjainak érdekében fog eljárni; mind ezt valamely mérsékelt provízió mellett.

Ebből kitűnik, hogy egy ilyféle, czélszerűen szervezett ipari raktárszövetkezet főképen itt Brassóban a legüdvösebben fog a helybeli ipar érdekében működni, miért is iparosaink jól felfogott érdekében áll, hogy egy ilyen szövetkezet mielőbb létesíttessék.

Ezen rövid közlemény keretében a kérdéses intézménye lőnyeit nem mutathatjuk ki körülmenyesen, hanem csak egész röviden arra utalni akarunk.

A különféle iparágak készítményeinek egy helyen való beraktározása által a közönségnek, nevezetesen pedig a bel- és külföldi kereskedőknek tetemesen könnyebbé tétetik, az itt előállított áruk iránt tájékozást szerezni és bevásárlásait, ill. megrendeléseit egy helyen foganatosítani. Ez azonban nem csak a vevőre nézve előnyös, hanem hasonló módon a termelő iparosra nézve is, a ki így a vevővel hozhatik üzleti összeköttetésbe.

A szövetkezet igazgatósága pedig nem fog várni arra, hogy a vevők idő jöjjenek, hanem megfelelő kereskedői módon árucikkeink ismeretesebbé tétele czéljából utazók kiküldése, mintak szétküldése, kisebb mintagyűjtemények alkalmas helyeken leendő felállításai stb. által közre fog működni, szoval igyekezni fog, áruinknak új piacokat szerezni.

Nevezetes jelentőséggel bír továbbá a beraktározott árukra való kölcsönadás; mert így számos iparosnak lehetővé fog válni, raktárra dolgozni, és így potom árak mellett kiénysereladások előtt meg fog őriztetni.

Az azonban lehetetlen lesz, az árukra való előlegnyújtást véghetetlenül kiterjeszteni, mivel a szövetkezet hitele bizonyos határok között mozog és továbbá egy iparunk elmozdítása czéljából alakított intézetnek feladatai közé nem tartozhatik, egészségtelen túltermelést elősegíteni.

Az pedig nem minden kétségen kívül áll, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr ő exzellenzciája intenczióinak megfelelően szervezett raktárszövetkezetnek rendelkezésére álló hitel messzemenő igényeknek is eleget fog tenni, úgy hogy a szövetkezet képes lesz hathatósan az ipar elmozdítására befolyjni.

És mit követel a szövetkezet az iparosoktól?

A ki a szövetkezetbe belép, tartozik bizonyos, az alapszabályokban közelebbről megállapítandó időtartamon át legalább egy üzletrészzel a szövetkezetnek tagja lenni. Az üzlet rész 25 frtot tesz és mérsékelt havi részletekben egy év alatt befizetendő. Az üzlet részen kívül a tagok a szövetkezet tartozásaiért még az üzlet rész háromszorosa összegének erejéig jótállanak, úgy hogy az egész rizikó egy üzlet részről 100 frtot teszen.

A szavatolás ezen mérve azért szükséges, mint hogy másként a kellő hitelt nem lehet megteremteni. De úgyszólván kizártnak tekintendő, hogy ez a rizikó gyakorlativá fog válni, mivel a megelőlegezett áruk a szövetkezetnek kellő biztosítékot nyujt anak.

Továbbá a szövetkezeti tagok a szövetkezet közreműködésének igénybevételéért valamely províziókat fizetni tartoznak, a mi magától értetődik.

A szövetkezet vezetése egy a közgyűlés részéről választandó bizottság kezében fog lenni; a kereskedői, üzletszerű vezetést egy igazgató a megfelelő segédzemélyezettel együtt fogja végezni, természetképen a választmány állandó ellenőrzése alatt.

A szövetkezet igazgatójának jártas kereskedőnek kell lennie, minthogy a beraktározott áruk eladása az egész ügynek tulajdonképi veleje. A választmány részéről történő választása a közgyűlés jóváhagyásának alá van vetve.

Fontos közeg a becsülő bizottság, a mely a megélőlelendő áruk értékét meg fogja becsülni.

Ebből a rövid fejtegetésből kitűnik, hogy a szövetkezet ügyeit az ő részéről választott bizalmi férfakkal látatja el, hogy tehát itt az önségely egy bizonyos fontos célra nézve való szervezésével van dolgunk. A szövetkezet eme jellege nem fog csorbát szenvedni az által, hogy a nagyméltóságú kereskedelemügyi minister úr, a ki ezen ipari raktárszövetkezet létesítésére legnagyobb súlyt fektet, hatóság támogatásának fog örvendeni és hogy bizonyára mindazon körök által elő fog segíteni, a melyek oly szorult helyzetben lévő iparunk sorsát szívén hordják.

Azonban a dolog csak akkor sikerülhet, ha azok, a kiknek érdekében az megindittatik, minden szükkeblű aggodalmat félre tevén, az ügyet a kellő rokonszenvvel karolják fel és saját érdekükben dicsegetreméltó erélyt tanusítanak, a kartársakkal a közös érdekek előmozdítására egyesülnek.

A brassói kereskedelmi és iparkamara a fenti cikket körlevélben küldötte szét a helybeli iparosokhoz, azon megjegyzéssel, hogy miután ezen ügy a kamara kebelében beható tárgyalásnak volt alávetve, most az érdekelt iparosokat egy együttes megbeszélés céljából értekezletre hívja össze. Ezen értekezlet *hétfőn, márczius hó 16-án délután 3 órakor* a „Central Nr. 1” szálloda nagy termében fog megtartani, s ha a tanácskozásból kiderül, hogy az érdekeltek hajlandók a kamara részéről szerkesztett alapszabály-tervezet keretében a szövetkezetet megalakítani: egyszersmind az aláírások gyűjtése is fogantba fog vétetni.

A legmelegebben üdvözljük részünkről is e mozgalmat és szép sikert kívánunk!

Vidéki élet.

Hétfalú, 1891. márczius 7.

Ki ne hallotta volna híret annak a titkos iratnak, melyet ha hátulról kezdünk olvasni, fekete hullók jelennek meg angyalok helyett? Ez a mese jutott eszembe, midőn ráparancsoltak a brassómezei magyar papokra is, hogy Horváth Mihály magyar miniszter nemzeti imáját visszaimádkozzák, melyet a hazafiság szent érzelmeivel mondtak el az egyházakban és különösen szemmel énekeltek:

„Oh Isten! mily szörnyű fergeteg
Tódul s kövélit fejünkrel!
De szívünk oly igen nem retteg,
Ha te kikélsz védelmünkre:
Bár a veszély közelgesen
Hozzánk s minket fenyegetsen.”

De nem imádkozták vissza, félvén a fekete hullók képében megjelenő ördögöktől. E rendíthetetlen hazaszeretethez lehet köszönni, hogy márczius 15-én ünnepet szentelhetünk — mondogatják az öreg csángók, kik tanui voltak ama nagy eseményeknek.

Mit is mond az a kezeim közé akadt német körlevél?

„Dorsner cs. kir. ezredes és egyszersmind kormánybiztos 189./1849. július 24-én Nagy-Szebenben kelt rendeletében vonatkozással amaz egyházi imára, melyet a forradalmi kormány az oroszok ellen előírt és három egymásután következő vasárnapon a szószékekről elmondani hagyott, azon ellenrendelést tette, miszerint ez ima három egymásután következő vasárnapon a szószékekről mint esztelen (unsinnig) fanatizmusból eredt, a kereszténység tanaival merő ellenmondásban álló, tehát keresztényellenes tüntetés-ség fel és hogy az csakis az erőszakos uralom kényszerítése következtében mondatott el a lelkészek által. Továbbá felszólították a megye papsága, hogy hitközségeik hamis fogalmát a szabadságról, egyenlőségről, testvériségről, kiigazításról és minden szigorral örököljenek, hogy e rendeletek teljesíttessenek, az ellenkezők pedig följelentessenek.”

Dacára e szigorú rendeletnek, borzadtak a csángó papok a szabadságot, egyenlőséget és testvériséget Dorsner inye szerint értelmezni, bár 1848. őszén a csernátfalusi halomnál a duló oláh sereg lándzsái alatt átbujtatva, oláh-féle szabadság-, egyenlőség-, testvériség kényszerültek volt esküt letenni.

Hejh, sokan voltunk akkor, kik kételkedtünk a nemzeti feltámadásban!

Nemzetünk imája győzött!

Csángó.

Felhívás a nemzethez.

A kolozsvári márczius 15-iki ünnepélyt rendező állandó bizottság az 1848 márczius 15-ike és a szabadságharc napjaiból fenmaradt ereklyék összegyűjtése ügyében a következő felhívást bocsátotta ki:

Az 1848. márczius 15-éről s e napot követő szabadságharc nagy napjaiból és kiválóbb alakjaitól fenmaradt emléktárgyak összegyűjtését és örök

időkre megőrzéséről való gondoskodást tűzte ki bizottságunk egyik feladatául abból a célból, hogy e tárgyak közkinccs gyanánt való megőrzése és szemléltetése által éleszsze a nagy napok és jeles férfiak iránti kegyeletet, másrészt pedig az összegyűjtéssel elejét vegye becsesebb ereklyék elkallódásának.

Bizottságunk tehát felkéri mindazokat, kik ily tárgyaknak birtokában, vannak, hogy szíveskedjenek azokat megőrzés végett, Deákly Albert bizottsági elnök Kolozsvárt“ czime alatt hozzájuk beküldeni. A beküldött tárgyak vételét kiadványainkban nyugtázni fogjuk s a tárgyakkal az adományozó nevét is nyilván tartjuk.

Ily emlék tárgyak lehetnek: iratok, könyvek, hírlapok, érmek, szalagok, kokárdák, arczképek, csatahelyek rajzai, leírásai, vértanuinak fegyverei, kézi eszközök, sírjaiknak, emlékköveiknek rajzai, vagy miniatúr másolatai, készítményei stb.

Hazafiuüi üdvözléttel

Hory Béla,
biz. pönztárnok.

Deákly Albert,
biz. elnök.

Apáthy Árpád,
biz. jegyző.

VEGYES HIREK.

Márczius 15. Az E. M. K. E. márczius 15-iki bizottsága — mint már jeleztük — vasárnap délelőtt 11 órakor az „Európa“ szálló nagytermében nemzeti ünnepélyt rendez, melynek műsora következő: 1. A magyar dalárda éneklé a Hymnust. 2. Megnyitó beszédet mond Koós Ferencz kir. tanfelügyelő úr. 3. Ünnepi beszédet főtiszt. Vargyasi Ferencz főgimnáz. igazgató úr tart. 4. Alkalmi költeményt Fuchs Salamon ügyvédjelölt úr szaval. 5. A dalárda éneklé a Szózatot. — Este társasvacsora fog rendeztetni, melyre mint értesülünk, szép számban vannak előjegyezve a résztvenni kívánók.

Brassómege közigazgatási bizottsága Maurer Mihály főispán úr elnöklete alatt hétfőn, márczius hó 9-én tartotta havi ülését, melynek tárgyai között több említé t érdemlő ügy volt; az ülés lefolyásáról azonban térszűke miatt csak jövő számunkban hozhatunk tudósítást.

Joseffi Imre brassói róm. kath. lelkész és főgymn. tanár, súlyos égési sebek következtében kiállott másfél nap kiimondhatlan szenvedés után tegnap reggel meghalt. A városunk minden lakója előtt köztisztelőben állott lelkész a vasárnap éjjel hálószobájában szétrobbant petróleumlámpa lángjainak lett áldozata. A gyaászos eset (melynek részleteit közölni fogjuk) lázas izgatottságban tartja városunk lakosságát. A váratlanul és oly kínos halállal elhunyt derék férfiú temetése ma délután fél 4 órakor történik a helybeli plébánia-lakban lévő halottsházából, honnan a be-szentelt holttest a családi sírban való elhelyezés végett Erzsébetvárosra fog szállítatni. Sokan, igen sokan fejezik ki gyászukat az elhunyt fölött. Gyászjelentést bocsátott ki a brassói róm. kath. főgymnasium tanártestülete, a sepsi-miklósvári esp. kerület és bar-csásági dekánuság róm. kath. papsága a saját és az elhunyt rokonai nevében. A helybeli magyar kaszinó, melynek az elhunyt évek óta egyik köztisztelőben állott tagja és választmányi tagja is volt, gyászlobogót tűzött ki s igen szép koszorút tett a koporsóra. — Béke lengjen az elköltözött fölött, kinek gyászos halála valóban nagy intőjel arra, hogy „memento mori“ mert ki hitte volna még vasárnap, hogy ezen életerős, nyájas és kedves ember ma már a halottak országában legyen? — Áldás emlékére!

Lélekemelő ünnepély folyt le vasárnap márczius 8-án a helybeli állami közép faipariszkolában, bukaresti Dimbovics József halálának évfordulója alkalmából. Délelőtt 10 órakor az intézet rajztermében megjelentek a tanuló ifjúság, a tanári kar és Koós Ferencz királyi tanácsos tanfelügyelő úr. Orbán Ferencz igazgató emelkedett hangulatú beszédében emlékezett meg Dimbovics Józsefről, kinek emlékére nagyságos Koós Ferencz királyi tanácsos tanfelügyelő úr és neje, született Dimbovics Teréz ő nagysága, a helybeli állami középfaipariszkola érdemes tanulóinak megjutalmazására 500 forint örök alapítványt tettek; s ez alapítványnak az évi 25 forintos kamatját Kornyó Béla III. osztályos tanulóknak nyomban ki is adta. A tanulókat buzdította nemes versenyre, hogy jövőre is igyekezzenek ép annyira méltók lenni ezen alapítvány elnyerésére, mint a mennyire nemesek azon érzelmeik, melyek az alapítókat nagylelkű alapítványuk létrehozásában vezérelték; valamint az iskola is örök időken át kegyelettel őrizi meg emlékét annak, kinek az nevéhez fűződik s halálával adózik a nagy-lelkű alapítóknak. Majd nagyságos Koós Ferencz királyi tanácsos tanfelügyelő úr intézett beszédet az ifjúsághoz, azon a hangon, melyen az, kinek szívét a legnemesebb érzelmeik feszítik, elhunyt kedveseiről megemlékezni képes. Megemlékezett Dimbovics Józsefnek azon két nevezetes erényéről, melyeknek mint iparos az élet viszontagságai között előhaladását köszönhetette: a munkaszeretetről és a takarékoságról, mint az ifjúság részére követendő példányképről. Lelkesítette az ifjakat szép iparos pályájuk becsülésére. A külsőleg bár egyszerű, de a szívekben magasztos kegyeletű ünnepély ezzel véget ért.

Ipari raktárszövetkezet. A lapunk más helyén ismertett cikket, mint a brassói kereskedelmi és iparkamara körlevelét, melyet egy ipari raktárszövetkezet létesítése céljából intézett helybeli iparosainkhoz, melegen ajánljuk az érdeklődők figyelmébe és beható megfontolásra. Az e hó 16-ára összehívott értekezlet lesz hivatva a szövetkezetet megteremtteni, melytől méltán várhatni üdvös eredményeket. Azért midőn kijelentjük, hogy az értekezleten mindenki részt vehet — azok is, kik talán ilyen meghívót nem kaptak, — felhívjuk iparosainkat, hogy tekintettel a szóban lévő ügy nagy és messze kiható fontosságára, a kitűzött gyűlésben minél tömegesebben megjelenjenek. — A gyűlés eredményéről annak idején tudósítani fogunk.

Német színház. Millöcker „Szegény Jonathan“ ja színpadunkon újdonság volt. A termékeny zeneszerző ezen operette-jén meglátszik, hogy mind kedélyes szövege, mind víg zenéje hamisítatlan bécsi termék. A darab meséje érdekes s — mit nem minden operette szövegről lehetne állítani — tisztességes, sőt némi ethikus alapdolalattal bír. A dúsgazdag Vandergold, vagyona dacára nem boldog; miután unalmának főokát gazdagságában véli látni, egész vagyonát a szegény Jonathan szakására hagyja, azon föltétellel, hogy ha egyikük változott viszonyai között szintén nem érezné magát boldognak, a másiknak egy bizonyos dallal jelt ad s akkor mindketten megölik magukat. Vandergoldot szegénysége sem gyógyítja ki búskomorságából, csak Harriet iránt érzett szerelme; másrészt Jonathan is belátja idővel roppant vagyonának terhét s boldognak érzi magát, midőn urának Vandergoldnak visszaadhatja millióit s ismét annak egyszerű szakácsa lehet. A darab ezen központját több mulattató epizód, sikerülten megválasztott mellékalkalakkal élénkíti; így az élelmes Quikly impresszárió, a mások után élő lengyel gróf Nowalsky Arabella nővérével, Harriet az orvosnő az egyetem többi női orvosnövendékeivel, Jonathan felesége Molly, a hirtelen úrihölgygyé lett cseléd pompásan rajzolt alakja. — Az operette zenéje is csaknem utóleri ugyane szerzőnek méltán közkedveltségnek örvendő „Koldusdiák“ zenéjét. Legsikerültebb az első felvonás, melynek egyes részletei csaknem operaszerűek; a többi felvonásban sincs hiány tetszetős számokban. Legjobb hatott az első felvonásban Jonathan entré-je s keringője, Harriet gyönyörű a magas C-gig terjedő dala, melyet Lanz Minna kifogástalan tisztasággal s biztonsággal énekel; a másodikban főleg a finale és Jonathan s Molly kettőse (a közönség négyeszer is megismételtette), ugyancsak Molly couplet-i, melyet Rafael Klementina művésziileg egyénit s fesztelen játéka következtében szintén ismételni kellett. — A szereplők a zsufolásig telt ház előtt észrevehető jókedvvel játszottak. Közülök a már említett Rafael Kl. s Lanz M. mellett még ki kell emelnünk Männelt (impresszárió) pompás játéka s hatásosan pointirozott couplet-ei miatt, Pohlt (Vandergold), Schöntagot (Nowalsky) és Austerlitznét. Az összjátékot, valamint csinos kiállítását elismerés illeti.

Másnap ugyanazon operettet szintén teli ház előtt a közönség tetszése mellett ismételték.

Hétfőn Freytag kitűnő vígjátékát „Die Juornalisten“ adták. A darab bizonyára intenzivebb tetszést aratott volna, ha előadása kevésbbé vonatott s ha a szereplők szerepeiket jobban tudták volna.

Márczius 15. A sepsi-szentgyörgyi polgári leányiskola „Potsa-alapja“ javára 1891. márczius hó 15-én a városház dísztermében estély rendeztetik, a melynek műsora a következő: 1. Hymnus; zenekisérettel éneklé a polgári leányiskola énekkara. 2. „Márczius 15.“ Prolog; szavalja Málák Józsefné úr-asszony. 3. Dal, virág és szerelem, keringő; szövegét írta Szász Károly, vegyes karra alkalmazta Borsay Samu. Éneklék: Barabás Mari k. a., Gödri Ferenczné úr-asszony, Gyárfás Etelka k. a., Szász Iszákne úr-asszony, Antal Lajos, Farkas József, Horváth István és Vitályos Gyula urak. 4. Honvédek toborzása; képlet, Remenyik Kálmán úr tilinkó-kisérettel. 5. Doktor és patikárius; kettős dal; előadják zenekisérettel: Szedercsényi Ödön és Vitályos Gyula urak. 6. Szózat; zenekisérettel éneklé a polgári leányiskola énekkara.

Közönség köréből.

Sipos Mihály úr a lapunk múlt számában reá vonatkozó rövid közlemény iránt azon helyreigazító felvilágosítást adta, miszerint ő a városról nem távozott el, az a bizonyos nő öz. Dancs Lina nem is létezik s gyermeke egyáltalán nincs. Kijelentette, hogy ismeri a hír szerzőjét és terjesztőjét s felkért továbbá az alábbi nyilatkozat közzétételére, melynek mi készséggel adunk helyet:

Nyilatkozat. E hó 7-én a szombati ezen lapban közzétett, Sipos M. címfestő kéjtuzása-, meg-szükségéről szóló hírt én magam olvastam a sétatéri kávéházban azon nap; a mire én azt válaszolom, hogy annak a rosszindulatú hírnek — a mi a megtörténését illeti — még csak árnyéka sem lehet. E szerint én azt, a ki ezen alaptalan hirt kezdeményezte, egy jellemtelen semmirekellőnek nyilvánítom.

Sipos Mihály.

Felelős szerkesztő: Rozsondai János.
Kiadó-tulajdonos: Alexi könyvnyomdája.

Szám 2629./1891.

Hirdetmény.

Ezennel köztudomásra hozatik, miszerint a magas m. kir. földmívelésügyi miniszterium által 65823./I.—1890. sz. a. jóváhagyott, a tömösi pagonyra vonatkozó 5- könyv és 2 térképből álló végleges üzemterv a városi erdészeti hivatalnál a rendes hivatalos órák alatt folyó évi márczius hó 31-ig bárki által betekinthetők.

Brassó, 1891. évi márczius hó 7-én.
A városi tanács.

600 darab
egészséges czurkán
jó tejelő juh
eladó
Streitferdt Györgynél
Földvárt.

Eredeti gyári áron.

Nagy raktár Schroll-féle gyártmányból.

Ezennel van szerencsénk a város és vidék m. t. háziasszonyainak becses figyelmét felhívni, miszerint folyton nagy készletet tartunk raktáron **Schroll-féle készítményekből** és pedig **Siffont** minden minőségben és szélességben; **elsőrendű Kretont** paplanlepedőknek 156, 175 és 20 centiméter szélességben; **Kreazét** (vízhatlan vászon 68, 74, 78, 88, 97, 117, 156 és 175 ctm. szélességben minden minőségben; **elsőrendű Domestikot** (házi vászon) ágylepedőknek 117, 156, 176, 200 és 228 ctm. szélességben; **óriás-hegységi szőtteket** minden minőség és szélességben stb. **eredeti gyári áron.**

Midőn tisztelt vevőinket szükségleteik fedezésére szívélyesen meghívjuk, ajánljuk magunkat mély tisztelettel

Eisenstein M. és fiai.

Eredeti gyári áron.

Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Próba-mellszobrok

nélkülözhetlen minden szabászatához és nagyon czélszerű minden családnak, valamint kirakatok díszítésére, női-, úri- és gyermekszabók, valamint fehér-, szövet- és divatárú üzleteknek stb. Bedronek J-féle cs. kir. szab. próba-mellszobor gyárából, elismert kitűnő kivitelben. Kézmunka-gyár. Kézmunka kellékek. Legnagyobb himzóminta, előnyomda és rajzműterem legolcsóbb gyári áron ajánlja.

Wald Mihály
egyedüli főraktára

Budapest, VII. Király-utca 21.

Vidéki megrendeléseknél költség nélküli csomagolás.

Szám 70./1891. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 964. és 965./91. szám a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 1419. és 1420./91. sz. a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán **Szendi Emilia** és **Wetzel Ottó** javára **Makkai Viktor** ellen 250 és 190 frt. tőke s ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 854 frtra becsült ingóságok u. m. kárpitos butorkészletek, valamint egy **Wertheim-szekerény** nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek az 1498./1891. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a hely-

színén vagyis Brassó, belváros, Weiss Mihály-utca 20. sz. a. leendő eszközlésére 1891. márczius hó 17-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t.-cz. 111. és 112. §-ai alapján az árverezés megkezdéseig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1891. évi márczius hó 7-én.
Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

HIRDETÉSEK

fölvétetnek a kiadóhivatalban
Hirscher-utca 4 sz. a.

A m. kir. államvasutak gépgyára

legújabb szerkezetű, a gyakorlatban legjobbaknak bizonyult, felülmulhatlan kitűnőségű, fa-, szén- és szalmafűtésre berendezett

6-, 8- és 10 lóerejű locomobiljait

nagy tüszekrényvel, szab. szikrafogóval, valamint a hazai viszonyokhoz alkalmazott és számtalan versenyen eddig legyőzhetetlen maradt.

48, 54 és 60 láb széles
vaskeretű
gőzcséplőgépeit

szabad, meghoszabított rázóasztallal és sajátos szerkezetű szabad nagy törekfarostával, mely rendkívüli előnyöket nyújtó újításokkal immár közel 1000 darab működik az országban a legfényesebb sikerrel; úgyszintén a locomobilhátsó futókerékén könnyen és kényelmesen alkalmazható, új találmányú

Stibor-féle szabadalmazott körfűrészeit,

melyek egyszerűség és czélszerűség tekintetében az eddigi szerkezeteket messze felülmulják. Továbbá a legcsekélyebb vonóerőt igénylő, leggyorsabban dolgozó és mégis legbiztosabb kötést végez

Massey Toronto kéveköto aratógépet,

mely a mult évi párisi világiállitás alkalmával Noisielben rendezett nemzetközi versenyen a világ leghiresebb készítményeivel sikra szállva, a

„Grand Objet D'Art“

nyerte; az egyetlen kitüntetés, mely egy önálló üzemképes és áruba bocsátható kéveköto aratógépet érhet; végül a legkitűnőbb gyártmányú 2, 2^{1/2}, 3 és 4 lóerejű gőzcséplőgarnitúrát és legszolidabb szerkezetű járgányos cséplőkészleteit, valamint mindenféle mezőgazdasági gépeit ajánlja kedvező fizetési feltételek mellett

Fehér Miklós,

a m. kir. államvasutak gépgyára vezérigénynöke
Budapest, Üllői-út 25., »Köztelek«.

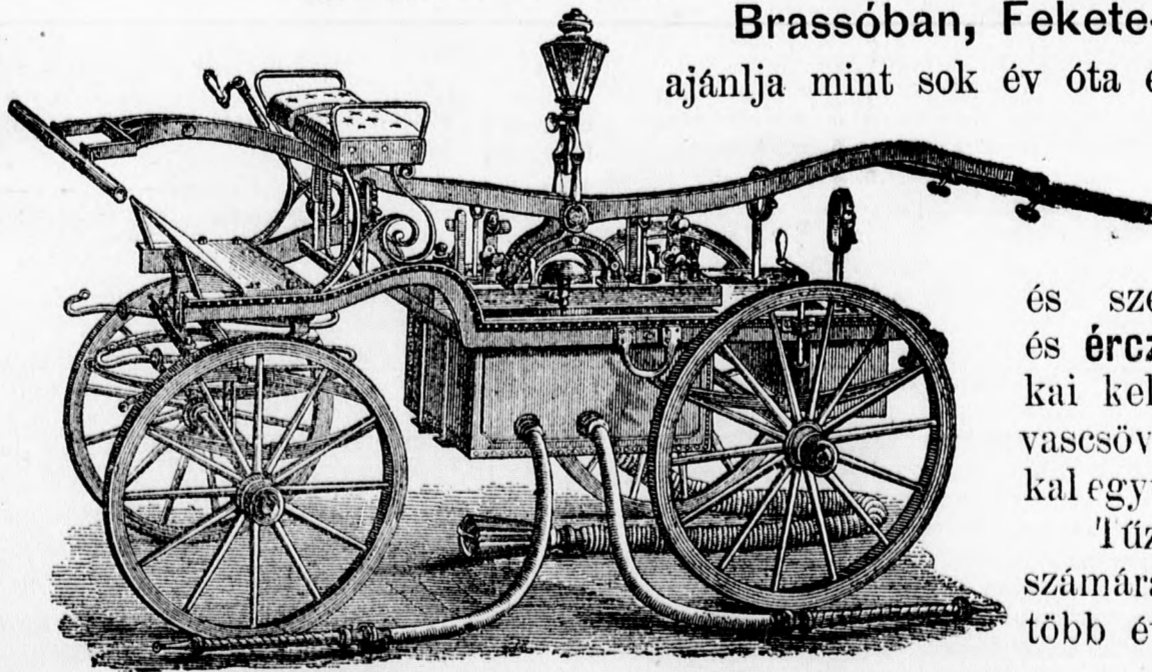
Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A TEUTSCH GYULA cég
gépműhely- és érczöntőde

Brassóban, Fekete-utca 37. sz. a.

ajánlja mint sok év óta elismert gyártmányait,

szilárdan készített **tűzfecskendőit** különböző nagyságban és szerkezetben, **szivattyuit** és **érczárúit**. Raktár technikai kellékekben és kovácsolt vascsövekben foglaló-darabokkal együtt.

Tűzfecskendők községek számára részletfizetésre is, több évi jótállással.

